

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ioannis Calvinii, Magni Qvondam Genevensivm Ministri,
Vita, Moribus, rebus gestis, studijs, ac denique morte
Historia**

Bolsec, Hieronymus

Coloniae, 1582

VD16 B 6510

Reverendissimo In Christo Patri Et Domino, D. Petro De Espinaco,
Archiepiscopo ac Comiti Lugdunensi, Franciæ Primati, salutem & omnem
sœlicitatem exoptat Hieronymus Bolsec Medicus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34782

REVERENDIS-
SIMO IN CHRISTO
PATRI ET DOMINO, D.
PETRO DE ESPINACO, ARCHI-
episcopo ac Comiti Lugdunensi, Fran-
ciæ Primati, salutem & omnem fœ-
licitatem exoptat Hiero-
nymus Bolsec Me-
dicus.

RATORES, qui clari vnquam
fuerunt, eloquentiam, atque di-
cendi facultatem in suorum cli-
entum defensione, quam in reo-
rum accusatione exerere maluis-
se videntur. Et Ciceronis quidem,
quas in accusando consumpsit, non alie ad nos ex omni-
bus eius orationibus, actionibusve peruenerunt, quam
quibus Verrem, ciuem Romanum, qui inexplebili aua-
ritia, & intolerabili libidine Prouinciarn Siciliam ad-
ministrauerat, est persecutus. Et surdo maledicendum
etiam non esse, vulgo iactatum prouerbum est: quod
vel de absente, vel de vita functo æque potest intelligi.
Atque huc etiam pertinet, quod non minus vulgo dici-
tur, nimirum, vt post funera atque mortem laudes.
Quorum hoc postremum tamen bene expensum non
eam vim habet, quod omnes omnino homines post mor-

EPISTOLA

tem laudari debeant, sed quod eos, qui præclaras & laudabiles actiones in vita sunt sectari, ob eas tamen viuos celebrari minus conueniat, non modo adulatio- nis, cuius hoc speciem præ se ferret, euitanda causa: sed quod exitus finisque sit expectandus, qui finis opus co- ronare soleat. atque efficere, vt quæ bene quis seu ma- le auspiciatus fuerit, approbationem accipiant. Quæ commemorare volui, quod non defuturos certo sciam, qui his, quas dixi, rationibus permoti, hoc meum stu- dium repræhensuri sint, & vitio daturi, quod vitiosas Ioannis Caluini Geneuensis Ministri actiones plurimas, postquam esse desijt, detegere, & in apertum profer- re voluerim, multoque aliter, quam Theodorus Beza faciat, eius discipulus & successor, in ea præfatione, quam Magistri Commentario in Iosue præfixit, de eius vita atque moribus narrationem contexuerim. Ve- runtamen in promptu habeo, qua contra maledicos & iniquos hosce iudices me defendam ac tuear, Plato- nis sententiam, Qui vitiorum sordibus immersus, bo- nus nihilominus vir censeatur, & virtutibus ornatus, ac propterea in sublimem honoris gradum subleuatus sit, hunc maiori Rempub. clade afficere, ac plus in eam detrimenti inferre, quam alioquin alios in magno nu- mero ad nihil vtilis ac perniciosos ciues, quos impro- bos esse agnoscunt omnes, neque alio loco habent. Nam animo atque cogitatione reuoluens, incredibilem cala- mitatem, ac deplorandam miseriam Francia, & fini- timis Prouincijs illatam, in quibus vix aliquis credat, quantus numerus sit rudium, simpliciumque hominum, qui magna animi leuitate atque inconstantia a vere, san-

D E D I C A T.

*sanctaeque Ecclesiae se obedientia miseri subtraxerunt, prae-
 scorumque Patrum doctrinam deseruerunt, ut Cal-
 uini se sectae manciparent ac deuouerent, nugaci impu-
 dentis Theodori Bezae garrulitate atque mendacys de-
 cepti, transuersumque acti, qui eum omnes Dei Pro-
 phetas, Apostolos, & Domini nostri IESU Christi
 discipulos, atque horum successores, veros, sinceros at-
 que legitimos Ecclesiae Doctores vitae sanctimonia, at-
 que honestate, omnique virtutum genere superasse, nu-
 gaciter contendit, continere me diutius non potui, sed
 silentium abrumpere coactus sum, ut eodem zelo atque
 spiritu, qui me Anno millesimo, quingentesimo, quin-
 quagesimo secundo incitabat, ut praesens praesenti in
 eo, quem ipsi Geneuae coegerant, coetu atque Concilio
 palam resisterem, etiam nunc permotus & instigatus,
 manum calamo admouerem, & Bezae me obuium ob-
 iicerem, eiusque mendacia confutarem, quibus in ma-
 gnum diuinae gloriae praedicium, & ad Ecclesiae, do-
 mus Dei, euidentem ruinam, qui malitiosissimus Sa-
 thanae minister fuit, eum syncerum ac praecellentem
 Dei seruum fuisse, asserere ac praedicare est ausus. De-
 um autem testem appello, non me inuidia, priuatoque
 aduersus quemquam illorum odio incitatum, ad scri-
 bendum accedere, & Caluini quam enormia vitia, &
 quam insignis vitae turpitudine fuerit contra Bezae ex-
 plicanda mihi sumpsisse, sed Diuini honoris, veritatis-
 que vindicanda zelo partim, partim commiseratione
 permotum, quam ex simplicium hominum, quos mi-
 sere deceperunt, ruina atque interitu capiebam. Iam
 hoc quoque eundem testor Deum, nihil me hoc tra-*

EPISTOLA

etati complexum, quod contra meam conscientiam
 scriptum esse mihi conscius sim, sed quae scribo, omnia
 veritate niti, & vel ex tabulis ac testimonijs ea me ma-
 nu ipsius Caluini conscriptis desumpsisse, vel referenti-
 bus maxima auctoritatis viris cognouisse, vel meis o-
 culis conspexisse, manuque palpasse. Et meum quidem
 erat consilium facere, vt multis ante annis hoc opus-
 culum in manus hominum, lucemque veniret, nisi o-
 mnibus modis prohibitus, omnesque mihi viae praclusae
 fuissent. Antiquum enim Dei, ipsiusque veritatis ho-
 stem apparet omne suum studium in eo posuisse, cona-
 tus, potentiamque suam omnem in eo exeruisse, vt me
 a proposito retraheret, qui magna aduersum me ad-
 uersariorum cohorte concitata, quasi vim intulit, coe-
 gitque illud huc vsque suppressere. Caluiniana vero e-
 tiam secta dediti, ac mancipati, praeter eas, quas vita
 mea struxerunt, collocaruntque, insidias atque tendicu-
 las, continenter mihi bellum mouerant, mouentque e-
 tiamnum, quibus hoc dant operam, vt me in inuidiam
 atque odium omnium, quotquot sunt hominum, per-
 trahant, non solum per acres contra me conscriptas in-
 iectiuas, per varios aduersum me latratus morsusque,
 per multiplices imposturas, quarum sibi possessionem
 acquisiuerunt, artemque publice profitentur, verum e-
 tiam cum magno ipsorum probro, admodumque sordi-
 de, literis clam tecteque confictis, atque ad suos confae-
 deratos missis, quales mihi exhibitae, mecumque fre-
 quenter communicatae suere: Quod si Dei dextera pro-
 tectus confirmatusque non fuisset, qui singulari sua pro-
 uidentia, insignes pietate, fide, ac charitate viros ad
 meum

DEDICAT.

meum auxilium preparavit, fieri aliter non potuisse plane certus sum, quin calamitatibus hisce in me nimis abundanter ingruentibus, desperationis barathro totus inuoluerer atque absorberer. Inter omnes autem, qui afflicto mihi magno solatio, angustijs presso, atque necessitatibus constricto auxilio fuerunt, multum tuæ Clementiæ & liberalitati obligatum constrictumque teneri me sentio, agnosco, diserteque profiteor. Sed ne a proposito discedam, cum hunc de Caluini vita, moribus, ac morte libellum, a perquam multis Dominis amicisque meis rogatus & sollicitatus, ad Dei Opt. Max. honorem, ad parentem mendaciorum, eiusque ministros pudore confundendos, veros autem fideles confirmandos, quiue misere seducti sunt, si hac eos gratia dignetur Deus, in viam reducendos, hoc tempore in lucem emittere decreuissem, cui commendare ac dedicare rectius vel possem vel deberem, nullus mihi occurrit, quam tu Reuerendissime Domine, qui inter Francia nostra Pastores & generis nobilitate, & doctrinæ laude excellis, ac Dei gloria, Ecclesiæque restauranda zelo abundas, esq; mirabiliter incensus. Quapropter, Clementissime Domine, hoc a me oblatum leuidense munus consuetæ benevolentia suscipias, tuoque favore prosequaris, obnixè rogo, ut fulum ac sustentatum eo fauoris tui presidio lucem aspicere, & in manus hominum venire, aduersarijque ac hostes Dei, veritatisque magis percelli, vehementiusque pudore confundi sic possint. Quorum nos audaciam, temerarios ausus, inquietas mentes atque studia per magni Dei infinitam potentiam, sapientiam, iustitiam, bonitatemque

EPISTOLA

que repressa breui euerfaque oculis nostris conspectu-
ros spem concipio. Caterum benevolentia me tua, Re-
uerendissime Domine, submissee ac sincere commen-
dans, Deum precor, longate vita sanum diutissime di-
gnetur, omnesque tibi fœlicitates, atque cor-
poris simul ac animi bona, commodaue
adaugeat atque multiplicat. Lug-

duni xxvi. Iunii, Anno

1577.

PRAE.

